

Sygn. akt IV P 92/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 październik 2016r.

Sąd Rejonowy w Sandomierzu IV Wydział Pracy w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Baran

Ławnicy: Anna Skonecka, Zygmunt Stanisław Wąsik

Protokolant: staż. Grzegorz Rzeszowskiak

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2016 roku w Sandomierzu

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) z o.o. w S.

o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu za pierwszą instancję;

III. odstępuje od obciążenia powoda kosztami sądowymi za pierwszą instancję.

Sygn. akt IV P 92/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 października 2016 r.

Powód M. Z. w pozwie przeciwko pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) w S. Spółka (...) z o.o. wniesionym do Sądu Rejonowego w Sandomierzu w dniu 10 czerwca 2016r. (data nadania w urzędzie pocztowym k.10) domagał się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony dokonanego 3 marca 2016r. W przedmiotowym pozwie powód zawarł również wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę.

Na uzasadnienie swojego żądania powód podniósł, iż pismem z dnia 3 marca 2016r. pozwany wypowiedział mu umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30.06.2016r. Wypowiedzenie to zostało podpisane przez Prezesa Zarządu, Dyrektora Spółki (...), który został powołany na to stanowisko na podstawie uchwały Rady Nadzorczej z dnia 30 czerwca 2015r. Nowy prezes zarządu przez powołaniem na to stanowisko świadczył pracę na stanowisku naczelnika Wydziału Ochrony (...), (...) i Leśnictwa w Starostwie Powiatowym w S.. Jednocześnie wydawał decyzje administracyjne dot. spraw związanych m.in. z ochroną środowiska, a także w ostatnich latach wydawał decyzje administracyjne wobec (...) sp. z o.o. W ocenie powoda powołanie nowego Prezesa zostało dokonane z naruszeniem prawa gdyż z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r.nr 216, poz. 1584 ze zm.) wynika, że osoby wydające decyzje z upoważnienia starosty (art. 2, pkt 6a ww. ustawy) nie mogą przed upływem roku od zaprzestania zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, być zatrudnione lub wykonywać innych zajęć u przedsiębiorcy, jeżeli brały udział w wydaniu rozstrzygnięcia w sprawach indywidualnych dotyczących tego przedsiębiorcy (art. 7, ust. 1 oraz art. 4, pkt 1 ww. ustawy). Pozwany podniósł, że wypowiedzenie

umowy z dnia 3 marca 2016r. podpisane przez S. B. jest nieskuteczne, albowiem zostało podpisane przez osobę nieuprawnioną. Pozwany wskazał, że powołanie S. B. na stanowisko Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. było przedmiotem postępowania prowadzonego przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, Delegatura w K.. Powód podczas wizyty w siedzibie pozwanego w dniu 6 czerwca 2016r., od znanej mu z widzenia osoby, uzyskał informację, że „nie ma Prezesa, bo był niezgodnie z prawem powołany gdyż w poprzedniej pracy podpisywał pisma do (...) i wówczas przeszukał dostępne informacje w Internecie. Powód niezwłocznie po powzięciu informacji o nieważności powołania S. B. na stanowisko Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. skutkującego bezskutecznością wypowiedzenia umowy o pracę, wniósł przedmiotowe odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę. W okresie od 4 marca 2016r. do 10 marca 2016r., jak również i w dalszym, powód nie posiadał wiedzy o tym, że S. B. został bezprawnie powołany na stanowisko Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. i nie był osobą uprawnioną do podpisywania w imieniu (...) Sp. z o.o. wypowiedzenia umowy o pracę, co uzasadnia wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania do sądu pracy. (pозew k. 1-2)

Pozwany Przedsiębiorstwo (...)

w S. Spółka (...) w odpowiedzi na pozew z dnia 15 lipca 2016r. wniósł o oddalenie roszczeń i wniosków zawartych w pozwie w całości

Pozwany podniósł, że wniosek o przywrócenie terminu nie zasługuje na uwzględnienie zaś uzasadnienie wniosku o przywrócenie terminu jest infantylne i nie poparte żadnymi dowodami. Pozwany uważa, że powód informację o rzekomym nieprawidłowym powołaniu S. B. na stanowisko Prezesa Zarządu pozyskał wcześniej. Pozwany stwierdza, że na podstawie wnioskowanych przez niego dowodów można wywnioskować, że okoliczności powołania S. B. były powodowi znane. Powołanie S. B. na stanowisko Prezesa Zarządu nie zostało formalnie zakwestionowane, a w dacie 03.03.2016 r. S. B. był Prezesem Zarządu i mógł skutecznie podejmować wszelkie czynności dotyczące Spółki. (odpowiedź na pozew k. 22-26)

W sprawie tej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. Z. w pozwanym zakładzie był zatrudniony od 29 grudnia 2010r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód świadczył pracę na stanowisku prezesa zarządu - dyrektora spółki

z wynagrodzeniem w wysokości 13.657,31 zł brutto liczoną jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. Powód został powołany na stanowisko prezesa zarządu - dyrektora spółki uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 29 grudnia 2010r.

Natomiast uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 30 września 2015r. powód został odwołany z funkcji prezesa zarządu pozwanej Spółki. W przedmiotowej uchwale zobowiązano również zarząd pozwanej do rozwiązania z powodem umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Pismem z dnia 3 marca 2016r., które zostało doręczone powodowi w tej samej dacie, pozwany złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę powoda z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę powoda stanowiła następująca okoliczność; odwołanie powoda ze stanowiska prezesa zarządu na podstawie uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 30 września 2015r. W okresie wypowiedzenia pracodawca zwolnił powoda ze świadczenia pracy w okresie od dnia 4 marca 2016r. do 31 marca 2016r. oraz zobowiązał go do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w wymiarze 37 dni roboczych tzn. od 1 kwietnia 2016r. do 24 maja 2016r. Natomiast w okresie od 25 maja 2016r. do 30 czerwca 2016r. ponownie zwolnił powoda z obowiązku świadczenia pracy. Oświadczenie pozwanego o wypowiedzeniu umowy o pracę powoda zostało złożone przez prezesa zarządu pozwanego S. B., który na to stanowisko został powołany uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 30 września 2015r. W oświadczeniu zostało zawarte pouczenie o prawie, terminie i sposobie wniesienia odwołania do sądu pracy, które treść była jasna i zrozumiała dla powoda. Powód w terminie przewidzianym do wniesienia odwołania nie wniósł pozwu do sądu pracy, albowiem był przekonany, że dokonane wypowiedzenie jest prawidłowe pod względem formalnym. Powód dowiedział się natomiast o rzekomej wadliwości dokonanego wypowiedzenia w dniu 6 czerwca 2016r. w rozmowie z przypadkowo spotkanym mężczyzną, która odbyła się w siedzibie pozwanej Spółki. Powód dowiedział się wówczas, że powołanie S. B. na prezesa zarządu pozwanej

Spółki było niezgodne z prawem i niezwłocznie po powzięciu tej wiadomości oraz zapoznaniu się z informacjami na forach internetowych, zdecydował się wnieść odwołanie do sądu pracy. Termin do wniesienia odwołania do sądu pracy upłynął z dniem 10 marca 2016r. natomiast powód wniósł pozew w dniu 10 czerwca 2016r. W okresie terminu do wniesienia odwołania jak i w całym okresie wypowiedzenia powód nie cierpiał na żadne schorzenia, które uniemożliwiały lub utrudniały mu samodzielne działanie. Umowa o pracę powoda rozwiązała się z upływem okresu wypowiedzenia tj. z dniem 30 czerwca 2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

umów o pracę i angaży powoda w jego aktach osobowych, zaświadczenia z Urzędu Pracy z dnia 07.09.2016r. k.42 , uchwały numer (...) Rady Nadzorczej pozwanego w sprawie odwołania powoda z funkcji prezesa zarządu spółki oraz ze składu zarządu Spółki k. 6 7, oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony k. 8, odpisów KRS pozwanego k. 15-18, 28-35, zaświadczenia o wysokości zarobków powoda k.14, zeznań powoda k. 51-52.

W sprawie tej Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W okolicznościach niniejszej sprawy jest niespornym, że powód uchybił terminowi do wniesienia odwołania do sądu pracy w związku, z czym w pierwszej kolejności rozważyć należy zasadność złożonego przez niego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Terminy do wniesienia odwołania do sądu pracy przewidziane w art. 264 k.p. są terminami prawa materialnego, co oznacza, że sąd oddala powództwo, jeżeli pozew został wniesiony po ich upływie, o ile nie zostały przywrócone.

Zgodnie z art. 265 § 1 k.p. przywrócenie uchybionego terminu możliwe jest przy spełnieniu jednej, ale za to koniecznej przesłanki, a mianowicie braku winy pracownika w przekroczeniu terminu. Muszą, zatem zaistnieć szczególne okoliczności, które spowodowały opóźnienie w wytoczeniu powództwa oraz związek przyczynowy pomiędzy tymi okolicznościami a niedochowaniem terminu do wystąpienia strony na drogę sądową. Odmowa przyjęcia przez pracownika pisemnego oświadczenia woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę, zawierającego prawidłowe pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy (art. 30 § 5 k.p. w związku z art. 264 § 1 k.p.), nie wpływa przy tym na skuteczność dokonanego wypowiedzenia i nie stanowi podstawy do przywrócenia uchybionego terminu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1996 r. I PKN 41/96 OSNAPiUS 1997/15 poz. 268) . Uchybienia terminowi do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę nie usprawiedliwia też błędne przekonanie pracownika, że będzie miał możliwość kontynuowania zatrudnienia (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1999 r. I PKN 429/99 OSNAPiUS 2001/8 poz. 265) . Zaznaczyć należy, że niedochowanie przez pracownika terminów zaskarżenia, o których stanowi art. 264 k.p., zawsze prowadzi przy tym do oddalenia powództwa, bez względu na to, czy rozwiązanie umowy o pracę przez pracodawcę było zgodne z prawem lub uzasadnione. Oznacza to, że samo przesądzenie o braku podstaw do przywrócenia uchybionego terminu do zaskarżenia decyzji pracodawcy rozwiązującej stosunek pracy z pracownikiem wystarczy i prowadzi do oddalenia powództwa, którego sąd pracy nie mógłby uwzględnić nawet wówczas, gdyby następnie wykazał, że rozwiązanie stosunku było nieuzasadnione, nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa lub stanowiło jego nadużycie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2004 r. I PK 686/2003 LEX nr 532130, Lex Polonica nr 2169976).

W okolicznościach niniejszej sprawy jest niespornym, że powód został prawidłowo pouczone o prawie, terminie i sposobie wniesienia odwołania do sądu pracy oraz, że treść przedmiotowego pouczenia była dla niego jasna i zrozumiała, albowiem dowodzi tego analiza treści przedmiotowego pouczenia zawarta w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę powoda jak też treść jego zeznań. Niespornym jest również, że zarówno w całym okresie przewidzianym na wniesienie odwołania do sądu pracy jak i w okresie całego wypowiedzenia nie zachodziły żadne przeszkody uniemożliwiające lub utrudniające wniesienie odwołania do sądu pracy; w szczególności związane ze stanem zdrowia powoda, albowiem i tej okoliczności dowodzi treść jego zeznań. Z relacji powoda wynika, że jedyną przyczyną uchybienia terminowi do wniesienia odwołania do sądu pracy było przekonanie, że

dokonane wypowiedzenie jest zgodne z prawem. Powód, jak wynika z jego zeznań, zdecydował się na wystąpienie z powództwem dopiero wówczas, gdy dowiedział się o rzekomych nieprawidłowościach związanych z powołaniem obecnego prezesa zarządu i związanej z tym wadliwości wypowiedzenia polegającej na złożeniu oświadczenia woli przez osobę nieuprawnioną do reprezentacji pracodawcy. Tego rodzaju okoliczność - w ocenie Sądu - nie uzasadnia przywrócenia terminu, albowiem bieg terminu do wniesienia odwołania rozpoczyna się od dnia doręczenia pisma o wypowiedzeniu umowy o pracę lub zawiadomienia o rozwiązaniu umowy o pracę; nie zaś od dnia powzięcia przez pracownika wiedzy o wadliwości dokonanej czynności prawnej. Nie ma tutaj znaczenia czy wypowiedzenie bądź rozwiązanie stosunku pracy było wadliwe lub zgodne z prawem, albowiem w prawie pracy obowiązuje zasada, że nawet wadliwe czynności prawne wywołują skutek, o ile nie zostaną zaskarżone. Powzięcie przez pracownika wiedzy o wadliwości wypowiedzenia czy rozwiązania stosunku pracy, nie stanowi okoliczności uzasadniającej przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, albowiem weryfikacja dokonanego wypowiedzenia pod kątem jego zgodności z prawem i materialnej zasadności może nastąpić tylko w procesie sądowym. Nie stanowi natomiast przesłanki wytoczenia powództwa przekonanie pracownika, że dokonana czynność prawna jest niezgodna z prawem, albowiem w prawie pracy każda nawet wadliwa czynność prawna jest skuteczna. Każda czynność prawna dotycząca stosunku pracy może zostać zaskarżona i nie ma tutaj znaczenia czy jest ona zgodna z prawem czy wadliwa. Z tego też względu, powzięcie przez pracownika wiedzy o wadliwości dokonanej czynności prawnej, nie stanowi okoliczności uzasadniającej przywrócenie terminu, albowiem dopuszczalność wniesienia odwołania od dokonanego wypowiedzenia nie jest ograniczona tylko do tych czynności prawnych, które nie są wadliwe. Brak wadliwości dokonanego wypowiedzenia nie zamyka drogi do zaskarżenia dokonanej czynności prawnej, wobec czego brak wiedzy pracownika o niezgodności z prawem dokonanego wypowiedzenia nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa. W postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy, pracownik nie jest chroniony przez nieuzasadnionym powództwem i ryzykiem przegrania procesu. W tym postępowaniu nie obowiązuje zasada, że proces wytoczony przez pracownika ma zakończyć się korzystnym dla niego rezultatem. Także i pracownik, jak każdy podmiot dochodzący swoich roszczeń w postępowaniu cywilnym, może przegrać proces i z taką możliwością musi się liczyć. Pracownik może zastanawiać się nad wytoczeniem powództwa i oceniać szanse jego powodzenia, ale nie oznacza to, że może zwlekać z wniesieniem odwołania aż do momentu uzyskania wiedzy o wadliwości dokonanej czynności prawnej i przekonania o sukcesie ewentualnego postępowania. Prawo pracy i postępowanie szczególne w sprawach z zakresu prawa pracy nie chroni pracownika przed ryzykiem przegrania procesu zaś niepewność, co do rezultatu postępowania sądowego stanowi immanentną cechę każdego procesu. Tego rodzaju okoliczności, jak wskazane przez powoda, nie uzasadniają, zatem przywrócenia terminu do wniesienia odwołania, albowiem nie dowodzą wystąpienia podstawowej przesłanki zastosowania tej instytucji przewidzianej w art. 295§1 k.p., a mianowicie braku winy pracownika w uchybieniu przywróconego terminu. Jak już, bowiem wspomniano wadliwość lub brak wadliwości dokonanego wypowiedzenia nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa zaś prawo pracy nie chroni pracownika przed ryzykiem przegrania procesu. Nawet uzyskanie przez pracownika usprawiedliwionej wiedzy o wadliwości wypowiedzenia nie uzasadnia przywrócenia terminu; z wyłączeniem sytuacji wprowadzenia pracownika w błąd, co do faktycznych przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę, która to sytuacja w realiach niniejszej, absolutnie nie miała miejsca. Nie może być, bowiem mowy o wprowadzeniu powoda w błąd, co do przyczyn wypowiedzenia jego umowy o pracę skoro w przedmiotowym oświadczeniu woli jako przyczynę wskazano jego odwołanie ze stanowiska prezesa zarządu. Nie może być również mowy o powzięciu przez powoda wiarygodnej informacji o wadliwości powołania obecnego prezesa zarządu i wadliwości dokonanego wypowiedzenia skoro z relacji samego powoda wynika, że źródłem jego wiedzy były plotki i niesprawdzone pogłoski, które uzyskał w rozmowach z przypadkowymi osobami oraz z przeglądania stron internetowych. Nie można nie zauważyć, że wiarygodność tych informacji nie wytrzymuje krytyki w zestawieniu z dokumentami przedłożonymi przez stronę pozwaną, a mianowicie odpisu z KRS, w którym to dokumencie jako prezes zarządu pozwanej Spółki figuruje S. B.. Zważyć również należy, że ostatni wpis miał miejsce w dniu 27 października 2015r., a zatem w niespełna miesiąc po powzięciu przez Radę Nadzorczą uchwał o odwołaniu powoda ze stanowiska prezesa zarządu oraz powołaniu nowego prezesa zarządu i z samej chronologii wynika, że dotyczył zmian w składzie organów. Jest logicznym, że w razie zaistnienia sytuacji opisanej przez powoda, a mianowicie rezygnacji ze stanowiska przez S. B. i jego kolejnego powołania na to stanowisko zachodziłaby konieczność dokonania kolejnych wpisów w KRS dotyczących zmian w składzie organów, które byłyby opatrzone odpowiednio późniejszą datą.

W tym zaś stanie rzeczy Sąd - mając na względzie powyższe - oddalił powództwo jako niezasadne, o czym orzekł na podstawie art. 264§2 k.p. w zw. z art. 265§2 k.p.c.

Natomiast w pkt. II wyroku Sąd - z uwagi na stanowisko strony pozwanej - nie obciążył powoda kosztami procesu za I instancję, o czym orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Z kolei w pkt. III wyroku Sąd odstąpił od obciążenia powoda kosztami sądowymi za pierwszą instancję, mając na względzie okoliczność, że niniejsze postępowanie nie było długotrwałe ani czasochłonne, albowiem ograniczyło się wyłącznie do zbadania kwestii zachowania terminów i istnienia przesłanek do ich przywrócenia, o czym orzekł na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U.2016. 623 z późn. zm.) w zw. z art. 102 k.p.c.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda na adres jak z wniosku;
2. odnotować w kontrolce uzasadnień sędziego;
3. akta przedstawić sędziemu po wpłynięciu apelacji lub po upływie 14 dni od dnia doręczenia pełnomocnik powódki odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem celem wydania zarządzeń wykonawczych